

Jótett helyébe...

VISSZHANG - LVIII. évfolyam, 15. szám, 2014. április 11.

Margittai Linda teljes joggal méltatta a gettózást 1944-ben megtagadó Beretzk Pál egykori hódmezővásárhelyi alpolgármester tisztességes és bátor magatartását (*Magyarok és zsidók, ÉS*, 2014/ 13., márc. 28.) De a történetnek folytatása is volt. Én egy hódmezővásárhelyi látogatás során találkoztam ennek a nagyszerű embernek a nevével, és kíváncsi lettem a további sorsára. Rossz érzésem sajnos beigazolódott. A városi könyvtár honlapján [[https://wiki.nlvk.hu/index.php/Beretzk_P%C3%A1l_\(1885-1954\)](https://wiki.nlvk.hu/index.php/Beretzk_P%C3%A1l_(1885-1954))] a 2002-ben kiadott *Hódmezővásárhelyi életrajzi lexikon* alapján ez olvasható Beretzk Pálról:

„1944. október 6-án hagyta el a várost, a szovjet bevonulás elől Szekszárdra menekült. Onnan 1945 márciusának második felében jött vissza. 1945. június 20-án (...) állt az igazoló bizottság elé Vásárhelyen. Balassa József tanú, a volt Zsidó Tanács elnöke eskü alatt vallotta: »egyetlenegy ízben sem tapasztaltam részéről olyan intézkedést vagy magatartást, amely arra vallott volna, hogy saját személyében nem tartja a zsidóságot emberi méltóság dolgában az ország többi polgáraival egyenrangúnak.« (...) Gyakorlatilag (...) minden ellene felhozott vád alól tisztázta magát. Ugyanezen a napon a Vásárhely Népe című lapban vezércikk jelent meg, amely élesen bírálta az igazoló bizottságok munkáját, a »népellenes bűnösök mentegetői« ellen emelt szót. Következő nap az igazoló bizottság állásvesztésre ítélte, ügyét pedig a népbíróság elé utalta. Az volt ellene a vád, hogy nem mondott le. 1946. december 29-én a népbíróság szegedi tanácsa megsemmisítette az ítéletet és visszahelyezte jogaiba - igazoltnak mondotta ki. Az ítélet ellenére azonban B listára tették, így minden elismerés és nyugdíj nélkül maradt. 1954 májusában 69 éves korában halt meg.”